

77

Куда г. Київ 54 вул. Чалова -
-52 кв. 38
 Кому Маняку Володимирю Антоновичу

252054

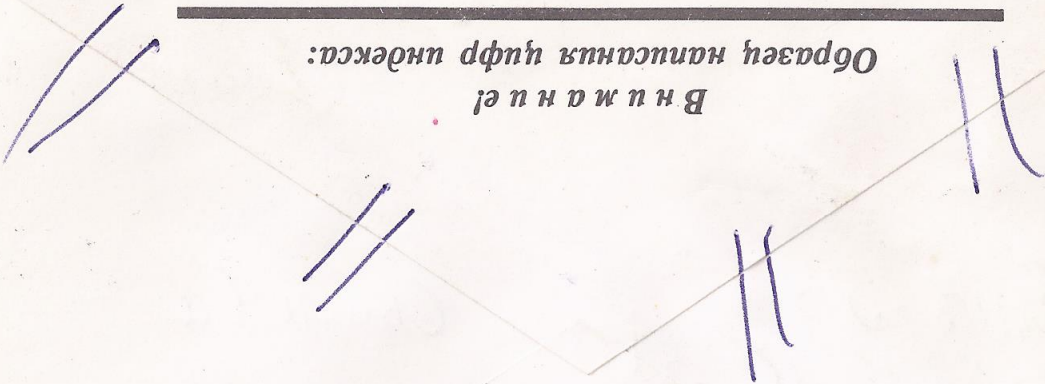
Пишите индекс предприятия связи места назначения

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

Київська обл. 256472
Сквирянського р.ну
с. М. Лесівці
Левчук Марія Ів.

0123456789

Внимание!
Образцы написания цифр и знака:

Министерство связи СССР, 1987
Цена для маркированных конвертов 11 коп.

Изготовлено в Рязанской ф-ке Гознака

49

1)

Я жителька с. М-Лисівці Сквирського
р-ну Київської області Левчук Марія Ів.
Мені в Чорни, я була ще маленькою, як
почалає ота "хлібозверстка" та хлібозго-
тви у селі. Це зразу записався в колгосп то
ще як то зречи, а жто ні по своєму недорозу-
мінню, наприклад як мій дід, йому було 80
років, а батько ще не дуже мав право в хазяй-
стві. От і миши грабує у старців
з осени забрали хліб який був, коржик
їсти і насіннєву і зовсім дрібну. Нічого
в погробі не лишилось, від насав навколишки
перед "активістами" їх було у селі штук із
50. "покиньте дітки хліб дрібненький
картоню - забрали все. Потім забрали
пшведища, забрали цибулю, тавник, продали
і сажени і буряки і це не тільки в нас
одних у нових населення, но де вони
живали це все, як реалізувати ми, я не
можемо сказати, може зерно куди и здали
но остальне все міже собою ділили.
а ми мишише тави і голочні і десь із
березня 1933р. погали гинули люди в

(7)

Нашому і навколишнім селам, Сімя
Вишера - мишчась Я Селітня і
Важко мама, вона отула родина
сестричку (яка /одень провезена), мама
сиди вже дуже не віддає боту, зовсім
почалося моноти шкряпа на пухому
тілі особливо на ногах, вже почалося
вона квітеню - травеню Я тила пастися
по бур'янах /імі лободу собачу, щавель
Кольшану, Коріння татарського зілля /
Я бігала від однієї тінки до другої
- побиралась сама у лезах /і ворича
що витрапи і матір ліну воя - юваса
Канунір - Мати - Мажу і погороджик -
- обжидана ноги, які ввзявся знос,
Потім почалося „жєкїва“ - Мій батько
завів півгорода зєтє з пшеницею і Я,
кого зрізана сунула в негі, М'яса і
терса бутинкою вже жарене зерно і
так дожили до зєнїв, Мад тьотє
видеала цей сурєжєк - нажєса три
ноги з половинною скотє, Мати не підн
єлаєсь аж до кінцє Серпнє, з молодити

було нікому, а влас був головою с. роди
 Краєвський, (внизу номер) бере двох мо-
 лотників і третого викладач і при-
 ходять говорити. нас' прислав, голова,
 щоб змостити вам хліб і зготу
 в кофору каштану бо сказав він до
 мамі, ти поспри а податку не віддаєш
 то це буде за податок. Ну ж, мама,
 бігав біла дідаків родує - дала мені
 дали зієти. Я же його понесла маму
 похастувати, як приходжу, а вона
 подерла собі очі, рота, мусе рукама,
 бо не ходила, коси на собі вурвела і
 обривавська унаа з шортами на землі,
 Я впаа попросила дідаків - підняли маму
 спосиді і сурженку з відрі принесли
 впродокці і говорять: "Тарасю це це
 ти думаш і вчисти?" забрали хліб
 і оставили солому. Уши вчисти,
 мама почала ходити - тими ми з
 ксю на поле вчисту вересні, ходили збира-
 ли тіль людей (хвостом, біо і перекоту-
 -вали динки картоплі. з того мамі

(4)

Якз-боду, 8-ми-квасоді і мішок картоплі, це був запас на зиму і до жнивь. Мама пішла в колгосп на роботу, а ночаси прѣла прѣлного щоб заробити відро буряків чи картоплі. Отже було дѣлтя чоб і вєвого сєла, асим тїськи "Антївїстї" а людей у сєлі було 300 хат, висмерло 750 чоловік, на сунїї нашії вулицї - 20 хат - померло 32 чоловіки. Більшїсть дітї. Це страхїтїя я носїла у своїї душі до цього часу. Дажє люди ігнорство у сєлі було, каррїклас, нашія недаченї сусїдї, чоловік помер остачє рїтеро дітїей - вони по одному умирали а вока їх порубає і їди пока всї не кїнчилиєв я потїм і сама померла і це не поодинокий сучай їх я знаю ч. Золод це страхїтїя як його і перєдїти, люди надали по дорозї заслїрїдїтї - валиє у хатає і була снєдїєнїє видїєна сроба і чоловік, який возєв мертвих, приїде до хати слєдєтє елєрїтї і ще котрє і ворушїтєєє

(5)

2) там він його здебільш забрав і відвозив
у „братську школу, яких у нас на
у винтарі є штук 4-5 а то все поодино-
жкі, звозили по 5-6 днів у кагат а потім
наповняли і замочували отак у нас робило
ся. Я все це пам'ятаю дуже і страх
дитині у 7 років. Репресія тоді поспішно
у нас був один чоловік - робив коньяк
мав сім'ю з дітьми і їх двоє, ще й свекри
соголядав (їх було тоді мало) а чоловіка
с-ради був у нас Григорій Григорійович
(у шкільній у нас) так він все його поспішно
то собою привези то дроб то підеш
ки, так його дитя, що він йому сказав:
„Старулям ланці одказані“ це було
в 1936 році і його репресували
і ще трох з нашого села, но здебільш
нічого не сказав. Це все робилося
в селі. наче воно так було й треба.
Місто не був тривом ніякої допомоги
это мій мій виден. Та й зробили
веновок і Сталін був винен. Но і свої
люди, де їх не мислверудд? Ветеран праці
З Нового до вас Марія Ів. Лавина